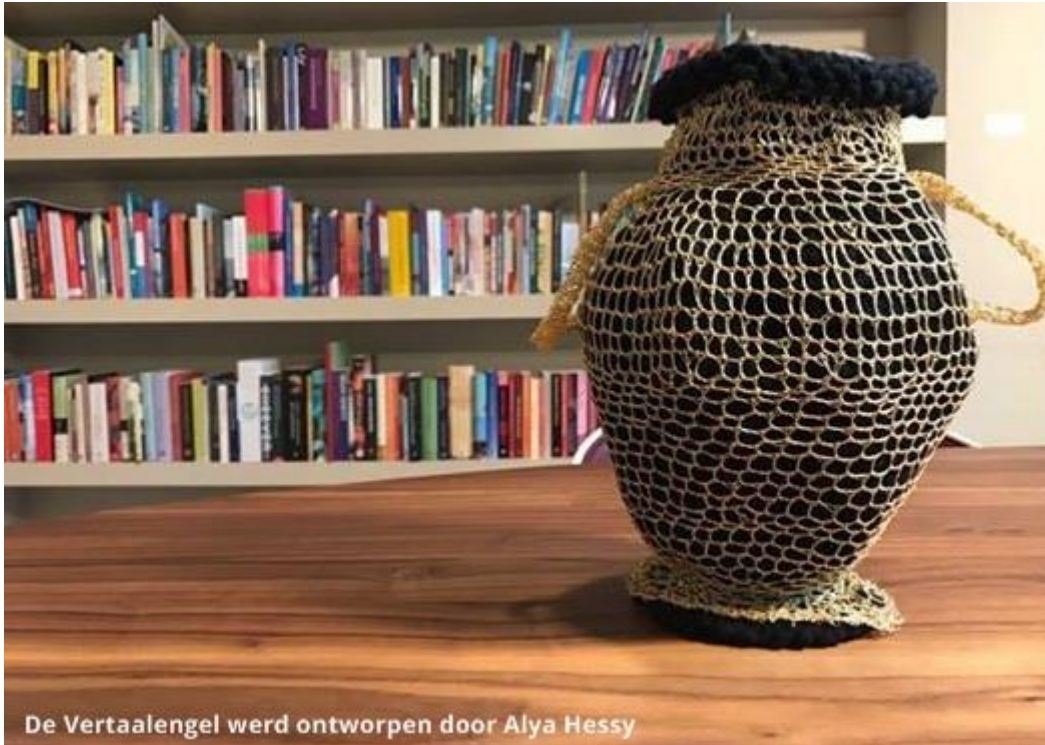

De kroostrijke Hond van Rabelais

Dankwoord bij de uitreiking van de Vertaalengel 2019

De Vertaalengel werd ontworpen door Alya Hessa

Op 11 maart 2019 vierde VertaalVerhaal feest. In de Amsterdamse Tolhuistuin werd ons door de Sectie Literair Vertalers van de Auteursbond de Vertaalengel 2019 uitgereikt. Sectie-voorzitter Toon Dohmen las het rapport voor van de jury, bestaande uit Elly Schippers, Hero Hokwerda en Rob van der Veer, en reikte de prijs uit aan ‘onze’ Frank Lekens, die de ruimte kreeg om een dankwoord uit te spreken. En VertaalVerhaal zou VertaalVerhaal niet zijn als het zich de kans liet ontnemen een dankwoord en het bijbehorende juryrapport te publiceren. Tot onze spijt waren onze redacteurs Andrea Kluitmann, Hans van Pinxteren en Peter Soepnel om verschillende redenen verhinderd, maar daar stond weer de aanwezigheid tegenover van onze oud-redacteur Kiki Coumans (nog altijd trouw leverancier van vertaalverhalen) en natuurlijk onze motor van het eerste uur – en nog altijd bestuurslid en regelaar op de achtergrond – Fedde van Santen, zonder wie en ‘zijn’ Vertalersvakschool onze site er nooit zou zijn gekomen.

© Het copyright op dit Vertaalverhaal berust bij de auteur

De kroostrijke hond van Rabelais

Jeder Engel ist schrecklich, schrijft Rainer Maria Rilke. Ja, een engel, dat is schrikken. Word je wakker gebeld door het Nobelprijscmité, dan weet je meteen dat je een vreugdedansje kunt maken op je bed. Maar krijg je deze jury aan de lijn, dan bonst je hart nog vol bange verwachting: wat zal het worden? De gouden Engel of de zwarte Duivel?

Zoiets is maar al te vaak een dubbeltje op zijn kant. Immers: wie zonder zonden is, is iets vergeten. Gelukkig viel dat dubbeltje voor ons de goede kant op. Wij krijgen de Engel, en we zijn zeer verguld. Oké, het is een béetje jammer dat er geen grote zak geld bij zit, maar je kunt niet alles hebben. En het is ook wel toepasselijk: een gratis prijs voor een site die zijn artikelen gratis weggeeft, en ze ook gratis van auteurs moet lospeuteren.

Ik vind deze Engel des te feestelijker omdat VertaalVerhaal op de drempel staat van zijn tienjarig bestaan. Oké, dan smokkel ik een beetje. Ik bereken de leeftijd niet vanaf de bevalling maar, veel logischer, vanaf de conceptie. Dan is het volgend jaar zo'n tien jaar geleden dat VertaalVerhaal is verwekt.

Ik heb dat intieme moment zelf niet meegemaakt, maar ik heb wel gehoord hoe het ongeveer is gegaan: de oprichters Rien Verhoef en Hans van Pinxteren brainstormden op een borrel hoe ze een aantal essays van Hans konden uitbrengen als boek of via een website. Met technische hulp van Fedde van Santen en redactionele bijstand van Kiki Coumans en meester-interviewer Andrea Kluitmann is dat plan toen tweevoudig gerealiseerd. Er kwam een boek van Hans van Pinxteren. (Het bijzonder lezenswaardige *De hond van Rabelais*, nog steeds een van onze grootste sellers. En geen wonder, voor maar 15 euro.)

En er kwam een site waarop je ook andere vertaalverhalen kon downloaden. Toen nog niet gratis, maar tegen een geringe vergoeding.

De kosten van het betaalsysteem bleken niet op te wegen tegen de baten. De toenmalige redactie besloot tot een andere aanpak en een visuele make-over: met eenmalige financiële steun van het Letterenfonds werd de huidige site ontworpen.

Daar heeft VertaalVerhaal nu alweer vier boeken gepubliceerd. (Zoals de heruitgave van Peter Verstegens proefschrift *Vertaalkunde versus vertaalwetenschap*. Voor nog geen 20 euro! Geef mij straks uw adres, en u krijgt het deze week nog in de bus.)

En er staan inmiddels meer dan 250 verhalen op de site, afkomstig van meer dan 200 verschillende mensen in de rol van schrijver, interviewer of geïnterviewde. Die hond van Rabelais heeft dus een heel rijk kroost gekregen.

En dat kroost blijft gestaag groeien, met elke zondag een nieuw verhaal. De hele redactie draagt verhalen aan en beslist over de plaatsing, maar ik denk dat ik geen van de andere redactieleden tekort doe als ik wijs op het werk van twee mensen in het bijzonder. Zij weten het zelf niet, maar op de redactie noemen wij ze altijd de twee engeltjes van VertaalVerhaal: Peter Soepnel en Rien Verhoef.

De uitbreiding van het verhalenbestand zou namelijk heel wat stroever verlopen en ongetwijfeld niet met de huidige wekelijkse frequentie kunnen plaatsvinden zonder het werk dat Peter elke week weer steekt in de opmaak, de tekstbezorging en het technisch en tekstueel onderhoud aan de site.

En verder komt de aanwas van ons bestand voor een onevenredig groot deel op het conto van Rien Verhoef, die zich niet alleen als een pitbull kan vastbijten in het achterhalen van rechthebbenden van verhalen die wij willen plaatsen, maar daarnaast ook zeer bedreven is in het loskrijgen van nieuwe bijdragen. Waarbij het natuurlijk helpt dat Rien iemand is tegen wie vertalers niet snel nee durven te zeggen.

De redactie is zeer vereerd dat de Auteursbond deze inspanningen met een Vertaalengel wil belonen. Want ja, elke Engel is verschrikkelijk. Maar deze is natuurlijk vooral verschrikkelijk leuk.

En dat deze Engel niet met geld strooit, is niet erg. Want daar kunt u zelf iets aan doen. Op de site kunt u namelijk niet alleen verhalen downloaden en boeken bestellen. (Had ik *Cervantes & Co* van Barber van de Pol al genoemd? 15 euro, een koopje.) Als u helemaal onderaan de pagina op 'doneer' klikt, vindt u daar ook alle benodigde gegevens om de Stichting VertaalVerhaal van een welkome donatie te voorzien. Zo kan iedere sitebezoeker zelf een vertaalengel worden, die ons meehelpt de site in de lucht te houden en bijdraagt aan de verspreiding en het behoud van de vertaalcultuur in Nederland.

